

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hr. Jens Kramer Mikkelsen – Lars, undskyld. Der er også en Kramer Mikkelsen, der hedder Jens, er der ikke? Undskyld, hr. Lars Kramer Mikkelsen. Der går rigtig kludder i navnene i dag.

Hr. Lars Kramer Mikkelsen spurgte, om vi nu lagde størst vægt på familiernes hensyn, eller vi lagde størst vægt på arbejdsmarkedshensynet, og der må jeg sige til hr. Lars Kramer Mikkelsen, at naturligvis kan hr. Lars Kramer Mikkelsen diskutere det med vores ordfører, men kunsten er jo netop at tilgodese begge hensyn, både hensynet til børnefamilierne og hensynet til arbejdsmarkedet.

Til hr. Ole Hækkerup vil jeg sige, at det er min opgave her i dag at tage stilling til regeringens forslag i det, vi behandler. Det er ikke min opgave at tage stilling til Venstres forslag, sådan som det er refereret her i dag.

Om 8 uger lige præcis er den korrekte grænse for, hvor langt vi skal gå ned, når vi i øvrigt aftaler det med afbejdsgiverne, kan jeg ikke her i dag lægge mig fast på. Det vil vi også dyrke nærmere under udvalgsbehandlingen og se på nogle beregninger og nogle prognoser over, hvad omkostningerne vil være ved den ene grænse og ved den anden grænse.

Så vi ser frem til udvalgsbehandlingen, og jeg er helt sikker på, at hr. Jens Heimbürger vil deltage meget aktivt i den.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, nu har vi jo brudt praksis, så kan vi lige så godt fortsætte. Jeg beklager, at det var mig selv, der startede på at bryde den praksis, men det er jo da meget underholdende, håber jeg i hvert fald.

Jeg vil så sige, at jeg er sådan set glad for hr. Knud Erik Kirkegaards konkrete afvejning af arbejdsmarkedets behov og forældrenes behov, og jeg mener præcis, at det er det, der er grundlag for forslaget. Der er foretaget en konkret afvejning af, hvad der er børnefamiliernes behov, og hvad der er arbejdsmarkedets behov, og det ville jeg egentlig gerne have at hr. Knud Erik Kirkegaard kunne bekræfte.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jamen jeg er overbevist om, at det har været regeringens hensigt at foretage denne afvejning.

Må jeg i øvrigt sige, at jeg tror, det er væsentligt, at vi finder frem til en linje for vores politik over for børnefamilierne, som kan stå sig uanset konjunkturerne i samfundet, så vi ikke skal skifte børnefamiliepolitik, alt efter om der er højkonjunktur og god beskæftigelse eller der er lavkonjunktur og lav beskæftigelse. Vi skal forsøge nu at finde den linje, vi skal køre, uafhængigt af konjunkturerne.

Ole Sohn (SF):

Kan vi ikke gøre det lidt bedre? Sådan var der engang en statsminister, der spurgte. At nøgleordet i den sætning skulle vise sig at være ordet »lidt«, var det vel de færreste der troede, men det ved vi nu.

Efter måneders og års gransken har regeringen endelig fundet et bitte hjørne, hvor børnefamilierne kan få lidt mere fleksible muligheder for at tage orlov sammen med deres børn.

Far er ikke vred, men far er skuffet – sådan er der givetvis mange fædre over det ganske land der tænker. Det samme gør mødre og børn. Den weekendfar, der havde drømt om at kunne tage lille Peter med i svømmehallen om torsdagen, hvor lille Peter har tidligt fri; den familie, der gerne ville gå mere gradvis fra barselsorlov og op på fuld arbejdstid; den enlige mor, der gerne ville på nedsat tid for at støtte børnene noget mere efter skilsmissem – og sådan kan man blive ved – alle må nu erkende, at det var ikke dem, statsministeren ville gøre det lidt bedre for.

Men lidt har vel også ret. Ja, for den enlige mor, der med de nuværende orlovssatser ikke har råd til at tage 13 ugers orlov, er det selvsagt et fremskridt, at hun nu måske har muligheden for at få råd til de 8 uger. Det er lidt, indrømmet, men nød lærer nøgen kvinde at spinde. Men hvorfor skal denne forbedring absolut betales med tilbageskridt?

Hvis den enlige mor f.eks. kun har råd til at bruge 8 uger, inden barnet er fyldt 1 år, og så vil fordele de resterende 18 uger over de næste 5½ år, vil regeringen sige: Nej, det går ikke, det må du ikke! Hun kan tage sine 8 uger, inden barnet bliver 1 år, men gør hun det, rammes hun af statsministerens kræmmersjæl, for hun kan kun overføre 5 uger til den aftalebaserede orlov. De sidste 13 uger forsvinder ud i den blå luft.

Dertil kommer, at gør hun brug af de overførte 5 uger i den aftalebaserede orlov, eller øn-